

Poem pe pielea ta

Erika

Mi-am aruncat hainele ca să-ți îmbrac poezia
De la capătul gândului
Cojoace de versuri uimite
Tăceri, pe piele-mi răstignite
Mormânt de iluzii pe drum
Și pe vânt
Lumina în bulgări să sfarme cuvânt
Distanțe nocturne de visuri pătate
Culori inutile
Iubiri demodate
Te uiți peste lume și vezi necuprins
Uimite priviri din ochiul meu stins
Apoi
Dintre toate rămâne un gol
Pe pielea-mi sărată cu gust de amor
Uitate așternuturi de versuri pustii
Pe suflet mi-e umbră, și urlet, și gri
Lumina dispare și focul la fel
Amurgul cu stele din petec de cer
Îmi scrie un vers pe sânul meu stâng
Tu scrii poezii, eu stau și mai plâng
Recită-mi o strofă din gură de rai
Apoi, scrijelește-mi un pic de "mai stai"
Să pot să adorm un somn de cristal
Hai, scrie-mi poeme pe piele, cu jar!